

מ"ת 1651/04/15 - מדינת ישראל נגד ווקנין עוזיאל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 1651-04-15 מדינת ישראל נ' עוזיאל
בפני כב' השופטת נועה חקלאי
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ווקנין עוזיאל (עציר)

13 אפריל 2015

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד רחל סימון סבאג

ב"כ המשיב- עו"ד ארז אמיגה

המשיב- באמצעות ליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראות שוטר במדים, נהיגה ללא רשיון רכב תקף, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף (פקע שנתיים וחצי לפני האירוע) ונהיגה ללא ביטוח.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכאורה, למעט ביחס לעבירה של אי ציות להוראות שוטר אשר ביחס אליה טוען ב"כ המשיב כי לא ניתנה על הוראה של שוטר אשר הורתה למשיב לעצור ובהעדר הוראה מפורשת שניתנה למשיב הרי שלא מתקיים היסוד העובדתי של אי ציות להוראה.

תיק החקירה הוגש לעיוני, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהנאשם נהג ברכב, בדמות דו"חות פעולה של השוטרים שראו אותו נוהג וזיהו אותו מאירועים קודמים (השוטרת טלי שכן-טוב). יש אף ראיות

עמוד 1

לכאורה להיותו של הנאשם פסול ולכך שרשינו פקע, זאת בדמות פסקי הדין בהם הורו על פסילתו ומסמכים ממשרד הרישוי בדבר רשיון הנהיגה ורשיון הרכב.

המשיב בחקירתו במשטרה הכחיש שנהג ברכב, אך בשלב זה די בדו"חות המפורטים של השוטרים וביתר נסיבות האירוע (העובדה שהרכב שייך למשפחת המשיב ואופן הגעת מפתחות הרכב אל אחותו של המשיב) כדי להוות ראיות לכאורה המספקות בשלב זה של הדיון.

באשר לטענת ב"כ המשיב ביחס לראיות לכאורה בקשר לעבירת אי הציות, מסכימה אני עם ב"כ המשיב כי בחומר הראיות אין אמירה מפורשת של השוטרת לפיה היא נתנה למשיב הוראה כלשהי לרבות הוראה לעצור את רכבו ועם זאת, ייתכן ובית המשפט שישמע את התיק העיקרי ימצא לנכון להסיק הוראה כאמור מעצם המרדף שהתנהל אחר המשיב בנסיבות המפורטות במזכרי השוטרים.

הגם שיש כרסום בראיות לכאורה ביחס לשאלת ההוראה שניתנה למשיב ואי הציות להוראה זו, הרי שלכאורה בנסיבות המתוארות, הייתה בהתנהגותו של המשיב כדי הכשלת השוטרים בביצוע תפקידם, עבירה שאמנם לא יוחסה לו בכתב אישום זה אך מאידך מצביעה על התנהלותו של המשיב.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ובשל החשש מהתחמקות מהליכי שפיטה.

עילת החשש מהליכי שפיטה לא מצאה עצמה בכותרת בבקשה שהוגשה. עם זאת, היא מפורטת באריכות בנימוקי הבקשה.

ב"כ המבקשת טוענת כי לא ניתן לאיין את המסוכנות בדמות החלופה אשר הציג ב"כ המשיב, קרי חלופה ללא פיקוח אנושי ויציאה לעבודה.

על כן, עותרת ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו ומתנגדת לשחרורו בחלופה החלקית שהוצעה לבית המשפט.

מנגד, טען ב"כ המשיב כי בנסיבות תיק זה ניתן להסתפק בחלופת מעצר שאינה בתנאי מעצר בית מלא עם פיקוח, וזאת לאור נסיבותיו האישיות של המשיב שהינו אדם עירי ולאור היותו נעדר עבר פלילי וכמו גם לאור העובדה שמיום ביצוע העבירה בנובמבר 2014 לא נעשו נסיונות ממשיים לאתרו ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר

שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב) .

ביחס לחשש מהתחמקות מהליכי שפיטה, לא מצאתי כי בנסיבות תיק זה חשש זה מצדיק מעצרו של המשיב וזאת לאחר שעיון בתיק החקירה מעלה שפרט לטלפון אחד של השוטר אטשגה אשר שוחח עם המשיב וביקש ממנו להתייצב לחקירה לא הייתה כל פנייה נוספת אשר ממנה ניתן ללמוד על התחמקות מהתייצבות לחקירה ודווקא השוטר אוננה יוגב אשר עיכב את המשיב ביום 25.11.14 מציין שהמשיב לא התנגד לעיכוב ולא נעשה שימוש בכח.

עיון בתיק מעלה כי למעט מספר נסיונות לאיתורו של המשיב במהלך חודש נובמבר 2014 לא נעשו מאמצים לאתרו.

צודק ב"כ המשיב כי אף לא הייתה כל פנייה לבני משפחתו בנסיון לאתרו למרות שאחותו של המשיב הנה עדת תביעה בתיק זה.

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב חלופת מעצר בדמות מעצר בית חלקי תוך הסכמה שהמשיב יהיה מפוקח באיזוק אלקטרוני כאשר תתאפשר למשיב יציאה מכתובת מעצר הבית לצורך התייצבות במקום עבודתו בחברת אם אנד אם יישומים בע"מ כך שבכל העת במקום העבודה יהיה בפיקוח מנהל העבודה אשר נמצא איתו במקום העבודה כל העת ואשר מוכן לחתום עליו ערבות.

לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן ליתן אמון במשיב. את האמון מצאתי ליתן במשיב לאור העובדה שמאז האירוע, מזה כחצי שנה, על אף שלא היה נתון במעצר או בתנאים לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, ולאור העדר עבר פלילי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות לו מתיק זה והתנהלותו במהלך האירוע.

לא ניתן גם להתעלם מעברו התעבורתי המכביד הטומן בחובו שתי הרשעות בגין עבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, הרשעות מהשנים האחרונות אשר בגין אף הוטל עליו מאסר מותנה בר הפעלה בתיק זה.

אלו מצדיקים הטלת תנאים מגבילים על המשיב באופן שיבטיחו הרחקתו מן ההגה.

באשר לשאלת יציאתו של המשיב לעבודה, בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על כך שראוי לאפשר, ככל הניתן, למי ששוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולפרנס את עצמו ואת משפחתו (למשל בש"פ 2857/06, ממנ נ. מ"י בש"פ 2701/08 גיא נ. מ"י, בש"פ 5248/13 זועבי נ. מ"י, בש"פ 2748/10 מלכה נ. מ"י, בש"פ 3449/14 יונתן מור נ. מ"י)

בנסיבות שבפני ולאחר שהוצג בפני מסמך נ/1 מאת מנהל החברה אשר מודע לעבירה המיוחסת למשיב ואשר מעוניין להמשיך ולהעסיק אותו, תוך שהוא מציין כי המשיב לא ינהג ברכבי החברה, ולאחר שהתייצב בפני מנהל העבודה של המשיב אשר הסכים לפקח עליו במהלך כל שעות העבודה ואף לחתום ערבות, מצאתי כי בנסיבות אלו ניתן לאפשר למשיב להמשיך ולהתפרנס.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים, את העובדה שעברו מאז האירוע ארבעה וחצי חודשים בהם המשיב שהה ללא כל תנאים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים, את העדר עבר פלילי, את עברו התעבורתי המכביד ואת נסיבותיו החמורות של האירוע מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק בנוסף לאלו המפורטים בהחלטתי כדלקמן:-

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב שדרות יעקב 34 ראשון לציון (בית פרטי מוקף חצר מגודרת).

למען הסר ספק, המשיב יוכל לשהות בחצר הבית בתוך התחום המגודר.

המשיב יהיה רשאי לצאת מכתובת מעצר הבית בימים א'-ה' בין השעות 7:00 ועד לשעה 17:00 לצורך התייצבות בעבודה בחברת "אם אנד אם יישומים בע"מ" ובלבד שיהיה מלווה מרגע יציאתו מהבית ועד חזרתו הביתה ובמהלך כל שעות העבודה על ידי המפקח ישראל בן גיגי. במהלך שעות העבודה, יהיה רשאי המשיב

להימצא באתרי הבנייה אשר בהם מבצעת החברה עבודות בנייה ובלבד שכל אותה העת ישהה במחיצת המפקח.

ב. המשיב יפקיד סך של 3,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. תחתם ערבות צד ג' על ידי ישראל בן גיגי, ת.ז. 301222907 על סך של 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ה. מובהר לבן גיגי כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתו להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק מרגע יציאתו של המשיב מכתובת מעצר הבית ועד חזרתו אליו. עוד מוטלת עליו החובה לדווח מידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. מורה על פסילתו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לאור היות הרשיון מופקד בתיק אחר שבו הוא נפסל תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדה.

ז. לאחר שהמשיב הביע הסכמתו לאיזוק, אני מורה כי המשיב ישהה תחת פיקוח איזוק

אלקטרוני, בכתובת מעצר הבית 24 שעות ביממה למעט ימים א'-ה' בין השעות 7:00-17:00.

וזאת לאחר חתימה על הטפסים המתאימים וקבלת אישור כי קו הטלפון "נקי".

המשיב יעמוד בתנאי התקנת האיזוק האלקטרוני עד ליום 20.4.15. אם לא יותקן הפיקוח האלקטרוני עד מועד זה, יתייצב המשיב לדין בבית משפט ביום 21.4.15 בשעה 08:30.

הממונה על האיזוק האלקטרוני ימסור לבית המשפט הודעה על התקנת האיזוק האלקטרוני למשיב.

ח. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

בכפוף להמצאת כתב ערובה, עפ"י הקבוע בסעיף 49 לחוק ובתנאים שנקבעו לעיל, ישוחרר המשיב ממעצרו. לא הומצאה הערובה - יובא המשיב בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן החלטתי.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה, 13/04/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בהתאם לסמכותי מכח סעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים)

התשנ"ו 1996, ומאחר שב"כ המבקשת הודיעה על רצונה לערור על ההחלטה, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערר בפני עובדה מוגמרת, אני מצווה על השהיית ביצוע השחרור עד ליום 15.4.15 בשעה 13:30.

2. אם לאחר עיון נוסף, תחליט המבקשת שלא לערור על החלטת השחרור, תודיע על כך מיידית לב"כ המשיב, ולבית המשפט והמשיב ישוחרר לאלתר.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה, 13/04/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור הצהרת ב"כ המבקשת, עיכוב הביצוע שניתן בטל בזאת והמשיב ישוחרר לאלתר בכפוף למילוי התנאים כפי שנקבעו בהחלטתי.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה, 13/04/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 6

נועה חקלאי, שופטת